Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

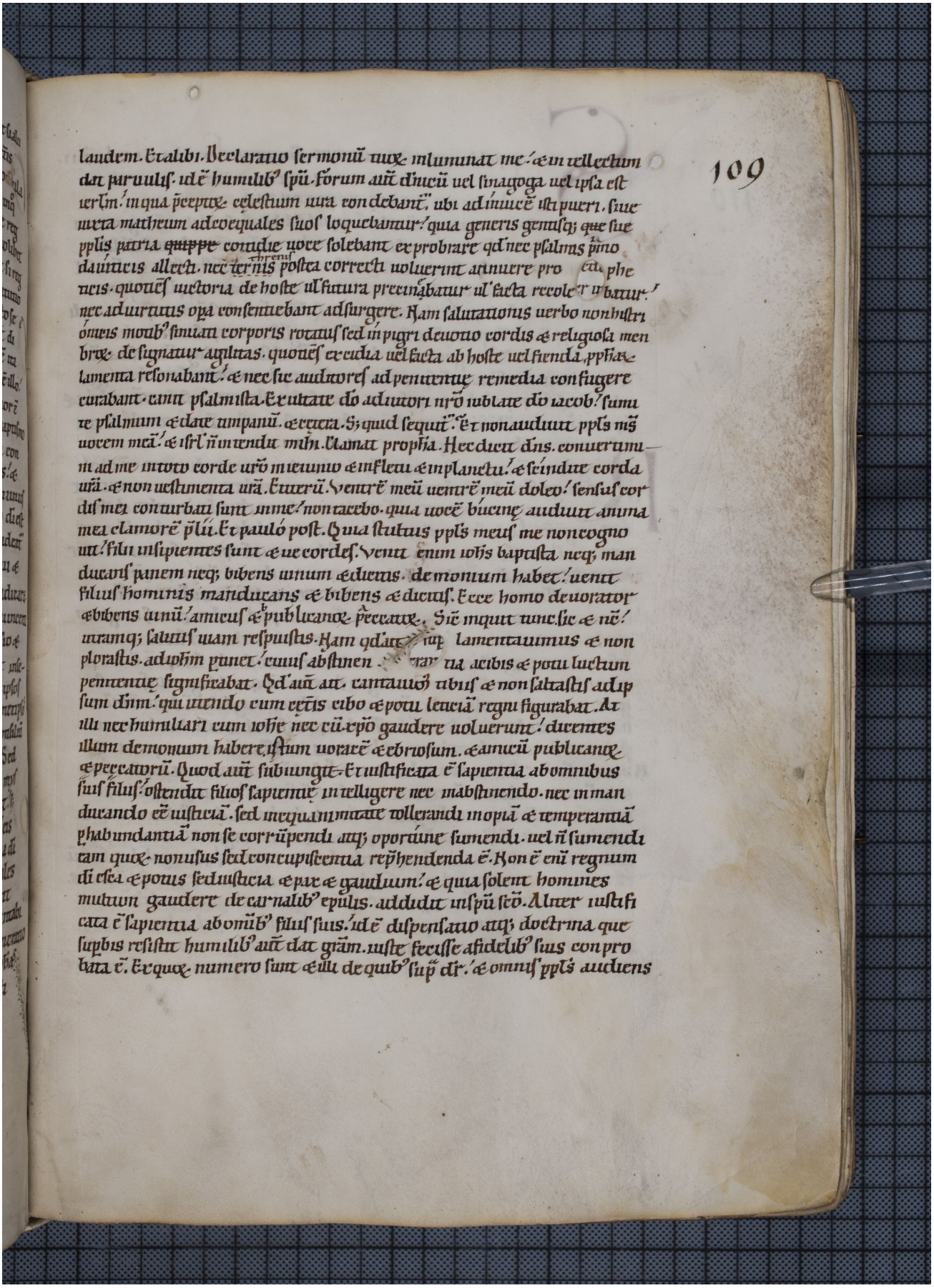

laudem. Et alibi. Declaratio sermonū tuorū illuminat me. Et intellectum dat paruulis. id est humilib⁹ spū. Forum aūt diuersū uel synagoga uel ipsa est uerū. in qua peperūt celestium iura contendebant. ubi adhuc ēt pueri. siue uera mathei adcoequales suos loquebantur. qua generis gemitus; que sue pplis patria quippe cotidie uoce solebant exprobrare qd nec psalmis primo dauiticis allecti. nec threnis postea correcti uoluerint annuere pro eu phe nis. quoūs uictoria de hoste uel futura preciabatur uel facta recolebatur. nec aduersus opa consentiebant adsurgere. Iam salutationis uerbo non huius omeis motib⁹ simulat corporis rotatus sed in pigri deuotio cordis et religiosa mens breue designatur agilitas. quoūs ex edita uel facta ab hoste uel fienda ppha lamenta resonabant. et nec sic auditores ad penitentie remedia confugere curabant. cant psalmista. Exultate deo adiutori nro iubilate deo iacob. sumite psalmum et date tympanū. citharā. Si; quid sequit. Et non audiuit pplus mea uocem meā. et israel non intendit mihi. Clamat prophia. Hec dicit dns. conuertimini ad me in toto corde uro in ieiunio et in fletu et in planctu. et scindite corda uā. et non uestimenta uā. Uterū. Uentre meū uentre meū doleo. sensus cordis mei conturbati sunt in me. non tacebo. quia uocē buccine audiui anima mea clamorē pliī. Et paulo post. Quia stultus pplus meus me non cognouit. filii insipientes sunt et ue cordes. Venit enim iohs baptista neq; manducans panem neq; bibens uinum et dicitis. demonium habet. uenit filius hominis manducans et bibens et dicitis. Ecce homo deuorator et bibens uinū. amicus et publicanor et peccatorū. Sic inquit tunc sic et nē utrumq; saluus uam respuistis. Iam qd aūt iā lamentauimus et non planxistis. aduobis punct. cuius abstinen . . . ra tua acibis et potu luctum penitentie significabat. Qd aūt ait. cantauim⁹ uobis et non saltastis. adip sum dicit. qui uidelicet cum cetis cibo et potu leticiā regni figurabat. At illi nec humiliari cum iohe nec cū epō gaudere uoluerunt. dicentes illum demonium habere. istum uoratē et ebriosum. et amicū publicanor et peccatorū. Quod aūt subiungit. Et iustificata ē sapientia ab omnibus filiis suis. ostendit filios sapientie intelligere nec mabstinendo. nec immanducando eē iusticiā. sed inequanimitate tollerandi inopiā et temperantiā habundantiā non se corrūpendi atq; oportune sumendi. uel nō sumendi tam quor nonusus sed concupiscentia reprehendenda ē. Non ē enī regnum dei esca et potus sed iusticia et pax et gaudium. et qua solent homines mutuum gaudere de carnalib⁹ epulis. addidit inspūs scō. Aliter iustificata ē sapientia ab omnib⁹ filiis suis. id ē dispensatio atq; doctrina que superbis resistit humilib⁹ aūt dat grām. iuste fecisse a fidelib⁹ suis conprobata ē. Et quor numero sunt et illi de quib⁹ sup dr. et omnis pplus audiens